

ລູກາ

ໃຈຄວາມສໍາຄັນ ບຸດນະມຸດ ໑໙:໑໐

ຈໍານວນບົດ ໔໔ ບົດ

ທ່ານລູກາຜູ້ແຕ່ງໜັງສືນີ້ເປັນນັກປວັດສາດແລະເປັນນາຍໝໍ ເພິ່ນ
ເປັນຄົນຊາດເຮເລັມ (ຫລືຄົນຕ່າງຊາດ) ໃນບັນດາຄົນທີ່ແຕ່ງພະຄົນພິ
ນັ້ນ ແມ່ນທ່ານລູກາຜູ້ດຽວທີ່ບໍ່ໄດ້ເປັນຊາດຢູດາ ທ່ານລູກາໄດ້ເປັນ
ເພື່ອນເດີນທາງໄປມາດ້ວຍກັນກັບທ່ານໂປໂລ ເມື່ອເວລາທ່ານໂປໂລຖືກ
ຈັບ ກໍແມ່ນທ່ານລູກາເປັນຜູ້ອຸປຸກ

ອັນນຶ່ງ ທ່ານລູກາເປັນນັກປວັດສາດທີ່ເອົາໃຈໃສ່ໃນເຫດການ
ຕ່າງໆ ເປັນຢ່າງດີ ເຈິນເພິ່ນໄດ້ຂຽນບອກສໂມທີ່ໂຢຣັນບັບຕີໂຕເກີດ
(໑:໕) ບອກອະຍະເວລາທີ່ພະເຢຊູຊົງປະສູດ (໒:໑-໗) ບອກສໂມ
ທີ່ໂຢຣັນບັບຕີໂຕເຮັມຢ່າວປະກາດ (໓:໑-໒) ແລະແມ່ນທ່ານລູກາຜູ້
ດຽວທີ່ບອກວ່າ ພະເຢຊູຊົງຢ່າວປະກາດຂ່າວປະເສີດເມື່ອອາຍຸ ໓໐ ປີ
(໓:໒໓)

ວ່າດ້ວຍຜູ້ຮັບໜັງສືນີ້

ທ່ານນາອະໂກໄດ້ແຕ່ງຂ່າວປະເສີດສໍາລັບພວກໂຣມ ແລະທ່ານ
ນັດທາຍໄດ້ແຕ່ງສໍາລັບພວກຢູດາ ສ່ວນທ່ານລູກາກໍໄດ້ແຕ່ງສໍາລັບພວກ
ເຮເລັມ ສນັ້ນຂ່າວປະເສີດຂອງສາມຄົນນີ້ຈິ່ງມີໄປເຖິງນະມຸດທົ່ວໄປ
ເພາະໃນສໂມນັ້ນຍັງຖືວ່າຄົນສາມຊາດນີ້ຄືນະມຸສໂລກທັງໝົດ

ສ່ວນທ່ານເທໂອຟິເລຜູ້ຮັບໜັງສື (໑:໓) ກໍບໍ່ຮູ້ແນ່ນອນວ່າ
ເປັນຄົນຊາດໃດ ແຕ່ພວກມັກປາດບາງຄົນໃນສໄມນັ້ນເຂົາໃຈວ່າເພິ່ນ
ເປັນຊາວເຮເລັມ

ວ່າດ້ວຍຄວາມມຸ່ງໝາຍ

ໃນຄຳນຳ (໑:໑-໔) ທ່ານລູກາກໍບອກວ່າ “ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ຄຳ
ຮຽນເຮືອງພຣະເຢຊູມາແລ້ວເຂົາໃຈຍິ່ງຂຶ້ນ” ສະນັ້ນເພິ່ນຈິ່ງໄດ້ສືບສວນ
ຖ້ວນຖີ່ເຮືອງຕ່າງ ໆ ໃຫ້ແນ່ນອນຍິ່ງຂຶ້ນ

ທ່ານລູກາຕ້ອງການຢາກໃຫ້ຄົນທັງປວງເຂົາໃຈວ່າ ພຣະເຢຊູ
ເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ສະເດັດມາຍັງໂລກ ເພື່ອຊ່ວຍນະນຸສໂລກ
ໃຫ້ຮັບຈາກບາບກັມ ແລະເພິ່ນຍັງບອກວ່າ ພຣະເຢຊູບໍ່ແມ່ນຈະຊ່ວຍແຕ່
ພວກຢູດາເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຈະຊ່ວຍນະນຸສໂລກທັງໝົດ

ວ່າດ້ວຍເນື້ອຄວາມ

໑. ເປັນຂ່າວປະເສີດສຳລັບຄົນທົ່ວໂລກ

ພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດຊົງເລືອກເອົາທ່ານລູກາ ຜູ້ເປັນຄົນຕ່າງ
ປະເທດ ເພື່ອແຈ້ງພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າແກ່ຄົນທັງປວງ (໒:໓໑-໓໒;
໓:໖; ໔໔:໔໗) ສະນັ້ນທ່ານລູກາຈິ່ງບໍ່ໄດ້ຈິດຂໍຄວາມທີ່ພຣະເຢຊູຊົງສັ່ງ
ວ່າ “ຢ່າໄປຫາພວກຕ່າງປະເທດ” ມັດຫາຍ ໑໐:໕

ຍັງມີເຮືອງຕ່າງ ໆ ອີກຫລາຍເຮືອງຄື :

- ສາວົກ ໗໐ ຄົນໄດ້ຮັບໃຊ້ໄປຢ່າວປະກາດຂ່າວປະເສີດ ໑໐:໑

- ຄວາມເຊື່ອຂອງນາຍທະຫານຊາວໂຮມ ກະ:໙
- ເຣື່ອງຄວາມທຸກໃຈຂອງຊາວຊະນາເຣັຍ (໑໐:໙) ເຣື່ອງນີ້
 ພະອົງຊົງມີພະປະສົງຢາກອອນໃຫ້ພວກຢູດາຖືວ່າ ທຸກຄົນ
 ເປັນເພື່ອນບ້ານດຽວກັນ
- ເຣື່ອງທີ່ຊາວຊະນາເຣັຍບໍ່ຍອມຮັບຕ້ອນພະອົງ ພະ:໔໑-໔໖
- ຄວາມເຫັນຂອງພະອົງກ່ຽວກັບເມືອງຕີໂຣ ເມືອງຊີໂດນ
 (໑໐:໑໔) ແລະເມືອງນິນີເວ ໑໑:໓໒

໒. ເປັນຂ່າວປະເສີດແຫ່ງພະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າ

ທ່ານມັດຫາຍ ໄດ້ສະແດງຂ່າວປະເສີດ ເຣື່ອງອາມາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ ແຕ່ລ້າລັບທ່ານລູກາໄດ້ສະແດງຂ່າວປະເສີດແຫ່ງພະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າ ຄືພະຄຸນທີ່ພະອົງຊົງໂຜດປະຫານແກ່ມະນຸດທັງປວງນັ້ນ ມີເຣື່ອງຕ່າງ ໆ ທີ່ເປັນຫລັກຖານພະຍານກ່ຽວກັບເຣື່ອງນີ້ຄື :

- ພະເປຊຸຊົງໃຫ້ອະໄພໂທດແກ່ຍິງຄົນຊົ່ວ ບົດ ກະ:໓໖-໔໐
- ພະເປຊຸຊົງເລົ່າເຣື່ອງເຊີມຄົມທຸກຍາກ
 ມາຮວມຮັບປະຫານອາຫານ ໑໔:໑໔-໓໒
- ພະອົງຊົງເລົ່າເຣື່ອງຊອກຫາແກະແລະເງິນ
 ທີ່ສຸມເລັຍໄປ ບົດ ໑໔:໓-໑໐
- ພະອົງຊົງເລົ່າເຣື່ອງລູກຜູ້ບໍ່ຟັງຄວາມສ່ຽງ ບົດ ໑໔:໑໑-໓໒
- ພະອົງຊົງໃຫ້ອະໄພໂທດແກ່ຄົນເກັບພາສີ ບົດ ໑໘:໑໓-໑໔

- ພຣະອົງຊົງປະກາດຄວາມຮັບແກ່ຊັກຄາຍ ບົດ ໑໙:໑-໑໐
- ພຣະອົງຊົງໄຂປະຕູສວັນໃຫ້ແກ່ນັກໂຫດ ບົດ ໒໓:໓໑-໔໓

໓. ເປັນຂ່າວປະເສີດທີ່ລອດພັນດ້ວຍຄວາມເຊື່ອ

ທ່ານລູກາໄດ້ສອນວ່າ “ນະນຸດຈະລອດພັນດ້ວຍຄວາມເຊື່ອ” ແລະທ່ານ ໄປໄລ ຜູ້ເປັນ ຄຣຸສອນ ຂອງທ່ານລູກາ ກໍໄດ້ສອນ ຢ່າງດຽວກັນ (ເອເຟດ ໒:໘) ຄື:

- ເຣື່ອງຄົມເປັນງ່ອຍ ບົດ ໕:໒໐
- ເຣື່ອງນາຍທະຫານ ບົດ ໗:໗-໙
- ເຣື່ອງຍິງຊົ່ວ ບົດ ໗:໕໐
- ເຣື່ອງຍິງເປັນພຍາດເລືອດຕົກ ບົດ ໘:໔໘
- ເຣື່ອງຄົມຂັຫຼດ ບົດ ໑໗:໑໘

໔. ເປັນຂ່າວປະເສີດສະແດງສະພາບຂອງພຣະເຢຊູ

- ກ. ຄຳວ່າ “ບຸດນະນຸດ” ໃນໜັງສືເທລັມນີ້ມີຢູ່ປະມານ ໔໔ ເທື່ອ ໃນພຣະຄຳພິພຣະເຢຊູຊົງປາກົດເປັນສອງຢ່າງຄື: ຊົງເປັນພຣະເຈົ້າແລະຊົງເປັນນະນຸດ ຄືພາຍຄວາມວ່າພຣະເຢຊູຊົງເປັນພຣະເຈົ້າ ແຕ່ຍັງເປັນນະນຸດຢູ່
- ຂ. ທ່ານລູກາໄດ້ຈົດເຊື່ອສາຍຂອງພຣະເຢຊູໄວ້ຫລາຍກວ່າທ່ານມັດຫາຍ ຄືໄດ້ຈົດໄວ້ຕັ້ງແຕ່ສໄມອາດານຜູ້ເປັນພໍ່ເດີມຂອງ

ນະນຸດ ສ່ວນທ່ານມັດຫາຍໄດ້ຈົດໄວ້ພຽງສາມຂອງທ່ານ
ອັບລາຮາມເທົ່ານັ້ນ ມີ: ໒໓-໓໘

ຄ. ທ່ານລູກາຜູ້ດຽວໄດ້ຈົດເລື່ອງກ່ຽວກັບນາງມາຣີ ເລື່ອງຍາດ
ສັນຍາຝ່າຍເມື່ອໜັງຂອງພຣະອົງ ເລື່ອງການປະສູດຂອງ
ພຣະອົງ ແລະເລື່ອງເມື່ອພຣະອົງຍັງຢູ່ໃນປະຖົມໄວ
ບົດ ໑-໒

ງ. ທ່ານລູກາຍັງໄດ້ສະແດງຄວາມເນດຕາຂອງພຣະອົງທີ່ມີຕົ້ນ
ທຸກຍາກແລະຕໍ່ຄົນທັງຫລາຍທີ່ໄຮ້ຍົດສັກ ກຸ:໓໗; ຫຼ:໒;
໑໖:໒໐-໒໑; ໑໗:໑໒; ໒໓:໔໓

ຈ. ທ່ານລູກາໄດ້ຈົດເລື່ອງພຣະເຢຊູສະເດັດໄປອ້ອມວອມໄວ້ໃນ
ໜັງສືນີ້ເຖິງ ໑໒ ເທື່ອ ມີ: ໒໑; ໔:໑; ໕:໑໖; ໖:໑໒;
໙:໑໐; ໑໖:໒໘; ໑໑:໑; ໒໒:໑໙, ໓໒, ໔໑; ໒໓:໓໔;
໔໖; ໒໔:໓໐

ເລື່ອງດັ່ງເປັນມືຢູ່ແຕ່ໃນໜັງສືລູກາເທົ່ານັ້ນຄື: ການອັສຈັມ

- ພຣະເຢຊູຊົງລົງເຮືອໄປຫາຢາ: ບົດ ໔:໑-໑໑
- ຊົງບອກໃຫ້ຄົນຕາຍເປັນຂັ້ນມາອີກ ບົດ ໗:໑໑-໑໗
- ຊົງໄຜດໃຫ້ຄົນຫລັງກ້ອນດີເປັນປົກກະຕິ ບົດ ໑໓:໑໐-໑໗
- ຊົງໄຜດໃຫ້ຄົນທ້ອງຖານດີເປັນປົກກະຕິ ບົດ ໑໔:໑-໖
- ຊົງບິ້ນປົວຄົນຂີ້ຫູດ ໑໐ ຄົນ ບົດ ໑໗:໑໑-໑໙
- ຊົງໄຜດໃຫ້ມາຣະໂກດີເຈັບ ບົດ ໒໒:໔໙-໕໑

ຄຳອຸປະມາ

- ວ່າດ້ວຍລູກໜີ້ສອງຄົນ ບົດ ໗:໔໐-໔໓
- ວ່າດ້ວຍຊາວຊະນາເຮັຍ ບົດ ໑໐:໓໐-໓໗
- ວ່າດ້ວຍເພື່ອນມາຫາເວລາທີ່ຮຽນ ບົດ ໑໑:໕-໘
- ວ່າດ້ວຍຄົນຮຸ້ນີ້ບໍ່ມີປັນຍາ ບົດ ໑໒:໑໖-໒໑

ຄຳອຸປະມາຕໍ່ :

- ວ່າດ້ວຍກົກໝາກເດື່ອເຫດ ບົດ ໑໓:໖-໙
- ວ່າດ້ວຍການຈັດງານກິນລ້ຽງ ບົດ ໑໔:໑໖-໒໔
- ວ່າດ້ວຍຍິງທີ່ສຸນເສຍເງິນ ບົດ ໑໕:໘-໑໐
- ວ່າດ້ວຍລູກຊາຍທີ່ໜີຈາກພໍ່ແມ່ ບົດ ໑໕:໑໑-໓໒
- ວ່າດ້ວຍຄົນຮຸ້ນີ້ກັບລາຊະໂລ ບົດ ໑໖:໑໙-໓໑
- ວ່າດ້ວຍຄົນໃຊ້ ບົດ ໑໗:໗-໑໐
- ວ່າດ້ວຍຜູ້ພິພາກລາທີ່ບໍ່ຊ່ວຍຫມັ້ນ ບົດ ໑໘:໑-໘
- ວ່າດ້ວຍຄົນຟາຣິຊຽນກັບຄົນເກັບຟາຣິ ບົດ ໑໘:໙-໑໔
- ວ່າດ້ວຍຜູ້ໃຫຍ່ຝາກເງິນໄວ້ກັບຄົນໃຊ້ ບົດ ໑໙:໑໒-໒໗

ການແບ່ງເປັນພາກ

ຄຳນຳ

ບົດ ໑:໑-໔

ພາກທີ ໑

ວ່າດ້ວຍເລື່ອງໂຍຣັນນັບພິຕິໂຕຜູ້ມາກ່ອນພຣະເຢຊູ

ບົດ ໑:໕-໒໕; ໔໗-໘໐

ບົດ ໓:໑-໒໐

ເຮືອງປະສູດຂອງພຣະອົງ	ບົດ ໑:໔໖-໔໖; ໒:໑-໓໙
ເມື່ອພຣະອົງຊົງຢັ້ງຢືນໃນປະຖົມໄວ	ບົດ ໒:໔໐-໔໒
ເຮືອງພຣະອົງຮັບສົມບັບເຕມາ	ບົດ ໓:໒໑-໒໒
ເຊື້ອວົງຂອງພຣະອົງ	ບົດ ໓:໒໓-໓໘
ເມື່ອພຣະອົງຊົງຖືກຫົດລອງ	ບົດ ໔:໑-໑໓

ພາກທີ ໒ ວ່າດ້ວຍບົດການຂອງພຣະອົງຄື:

ກ. ຢູ່ແຂວງຕາລິເລ	ບົດ ໔:໑໔-໙:໕໐
– ກ່ອນພຣະອົງຊົງເລືອກ ໑໒ ຄົນ	ບົດ ໔:໑໔-໖:໑໑
– ຊົງເລືອກເອົາພວກ ໑໒ ຄົນ	ບົດ ໖:໑໒-໘:໔໖
– ຊົງໄຜດປະຫາມອຳນາດແກ່ສາວົກ ໑໒ ຄົນ	
ໃຫ້ໄປຢ່າວປະກາດຂ່າວປະເສີດ	ບົດ ໙:໑-໕
ຂ. ເວລາເດີນທາງໄປເມືອງເຢຣູຊາເລັມ	ບົດ ໙:໕໑-໑໙:໒໘
– ພຣະເຢຊູກັບພັກພວກຂອງພຣະອົງ	ບົດ ໙:໕໑-໑໑:໑໓
– ພຣະເຢຊູກັບພວກສັດຕູ	ບົດ ໑໑:໑໔-໑໓:໒໑
– ພຣະເຢຊູກັບພວກທີ່ບໍ່ເຊື່ອ	ບົດ ໑໓:໒໒-໑໕:໓໒
– ຄວາມຄິດຂອງພຣະອົງກ່ຽວກັບຊັບສົມບັດ	
	ບົດ ໑໖:໑-໑໙:໒໘

ພາກທີ ໓ ວ່າດ້ວຍຄວາມດາບແລະການຄົ້ນມາຈາກ
ດາບຂອງພຣະອົງ:

- ຄຳເໝສມາຕັ້ງສຸດທ້າຍຂອງພຣະອົງ ບົດ ໑໙:໔໖-໒໑:໓໘
- ວາຣະສຸດທ້າຍຂອງພຣະເຢຊູ ບົດ ໒໒-໒໓:໔໖
- ການປາກົດຕົວຂອງພຣະເຢຊູ
ຫລັງຈາກສິ້ນພຣະຊົມ ບົດ ໒໔:໑-໔໓